Kur an ın Işığında Gençlik
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ağustos 17 2022 01:00:00

وَرَاوَدَتْ&#16
07;ُ الَّتِي
هُوَ فِي
بَيْتِهَا
عَن
نَّفْسِهِ
وَغَلَّقَتِ
الأَبْوَابَ
وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ
قَالَ
مَعَاذَ
اللّهِ
إِنَّهُ
رَبِّي
أَحْسَنَ
مَثْوَايَ
إِنَّهُ لاَ
يُفْلِحُ
الظَّالِمُو&#16
06;َ:وَلَقَدْ
هَمَّتْ بِهِ
وَهَمَّ
بِهَالَوْلا
أَن رَّأَى
بُرْهَانَ
رَبِّهِ
كَذَلِكَ
لِنَصْرِفَ
عَنْهُ
السُّوءَوَا&#16
04;ْفَحْشَاء
إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِ&#16

10;نَ:   MEALİ :   23-) “Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve “Haydi gel!” dedi. O da “(Hâşâ), Allah’a sığınırım! Zira kocanız benim velinimetimdir, bana güzel davrandı. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!” dedi.   24-) “And olsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlâslı kullarımızdandı.” (YUSUF SURESİ – 23/24. AYETLER)   Genç, yaşı az ilerlemiş ve henüz orta çağa gelmemiş kimse şeklinde tanımlanır. Bu tanım, insanın bedensel ve biyolojik yönünü tarif eder. İslam âlimlerine göre insanlar, buluğa erdikleri veya bu yaşa geldikleri andan itibaren gençlik çağına girmiş sayılırlar. Buluğa erme yaşı, çocukların fiziki bünyelerine, bedensel gelişimlerine ve coğrafi bölgelere göre farklılık arz eder. Ülkemizde yapılan bir araştırmaya göre buluğa erme yaşı; kızlarda en erken 10, en geç 18, erkeklerde ise en erken 9, en geç 19 olarak tespit edilmiştir. Dolayısıyla ergenlik yaşının ortalama 12 – 15 olduğu söylenebilir.   Hz Peygamber (SAV) bir hadisinde çocukluk çağından kurtulup gençlik çağına geçme buluğ çağı olarak ifade şöyle etmiştir: “Uyanıncaya kadar uyuyandan, gençlik-buluğ çağına gelinceye kadar çocuktan ve aklık başına gelinceye kadar akıl melekesini yitiren kimseden sorumluluk kaldırılmıştır.”   Gençlik dönemi; insan hayatının en kritik, en önemli ve en sorunlu dönemidir. Çünkü genç insan; fizyolojik, ruhsal, duygusal, eğitim ve öğretim, edep ve ahlak, kültür ve alışkanlık bakımından gelişim, değişim ve etkileşim sürecindedir. Geleceğini bu dönemde kazanır, çünkü eğitimini bu dönemde alır, işine ve mesleğine bu dönemde sahip olur. Kimliğini, karakterini ve kişiliğini bu dönemde elde eder, iyi veya kötü alışkanlıkları, faydalı veya zararlı bilgileri bu dönemde edinir, yuvasını bu dönemde kurar.   Gençlere sahip olma; onlara iyi bir eğitim ve terbiye verme, onları kötü alışkanlıklardan koruma bakımından anne-babalara, eğitim ve öğretim kurumlarına önemli görevler düşmektedir. Gençler, yaş çubuk gibidirler, onlara istenilen şekil verilebilir. Gençlerin ihmal edilmesi, telafisi çok zor yaralar açar. Bu dönemde gençlere sahip çıkmak çok zordur. Çünkü onlar enerji dolu ve hareketlidirler, duygusallıkları doruk noktadadır. Bu itibarla gençlerin bedensel, ruhsal ve duygusal ihtiyaçlarının meşru bir şekilde karşılanması ve gereken ilginin gösterilmesi gerekir.   Öte yandan gençlik dönemi, eğitim ve öğretim dönemdir. Çocukların buluğa erip gençlik dönemine adım attıkları zaman, ilköğretimin 6 ile 8. sınıfları sınıflarına devam ettikleri dönemdir. İyi bir eğitim ve öğretim göremeyen, iyi bir meslek sahibi olamayan gençler, yetişkinlik ve yaşlılık dönemlerinde sıkıntı çekebilirler. Anne-babaların hem gençlerin iyi bir eğitim ve öğretim görmesi, iyi ve güzel davranış sahibi olması ve dinini yeterince öğrenip uygulaması konusunda gereken titizliği göstermeleri ve her türlü fedakârlığı yapmaları gerekir. Bu alanda gösterilecek her ihmal ve hatalı davranış, büyük vebal demektir, gençlerin geleceklerini, hatta ahiret hayatlarını karartmak demektir.   Gençlerin bu dönemde kuracakları arkadaşlıklar da çok önemlidir. Yalan söyleme, savurganlık, küfürbazlık, hırsızlık,

sigara, alkol ve uyuşturucu gibi insan hayatını karartan ve bırakılması özel tedaviyi gerektiren kötü alışkanlıklara gençlik döneminde ve genellikle kötü arkadaşlar aracılığıyla sahip olunur. Bunun için gençlerin arkadaşlarını iyi seçmesi; anne-babaların, gençlerin nereye gidip geldiklerini, kiminle konuştuklarını, davranışlarındaki değişiklikleri takip etmeleri, olumsuz bir durumla karşılaştıklarında gerekli tedbirleri almaları gerekir.   O sebeple satanizm, komünizm, paganizm, ateizm ve terörizm gibi faaliyetlere karşı gençleri uyarmak ve korumak özel bir önem arz etmektedir.   Temizlik, disiplinli ve düzenli çalışma, anne-babaya, büyüklere ve çevreye saygı, hoşgörü, sabır ve yardımlaşma, insan, peygamber ve Allah sevgisi, kurallara uyma, doğruluk, haktan yana olma ve Allah’a saygılı olma bilinci gibi güzel erdemler, bu dönemde kazanılır ve sonraki dönemlere taşınır. Hz Peygamber (SAV), gençliğe ve gençlerin yetiştirilmesine büyük önem vermiştir.   Fertlerin, kendileri ve çevreleriyle uyumlu oluşları ve toplum hayatında varlıklarını sağlıklı olarak sürdürebilmeleri, sadece bilim, teknoloji ve ekonomi ile mümkün değildir. Manevi ve ahlaki değerlere de ihtiyaç vardır. Bu değerler ailede, eğitim ve öğretim kurumlarında ve toplumda kazanılır. Gençlerin iyi birer insan olarak yetişmeleri, onların önlerine kötü örnekler koymamakla mümkün olur. Doğru, güzel ve faydalı olan şeyleri bizzat uygulayarak gösterme, anlatma ve telkin, sözlü anlatımdan daha etkilidir. Kur’an’a baktığımızda; dürüstlükte, iffette, edepte, saygıda, doğrulukta ve tevhit mücadelesinde bizlere örnek olacak gençlerden söz edildiğini görüyoruz: Maide suresinin 27/ 31. ayetlerinde Hz Âdem (AS)’ın iki oğlunun kıssası anlatılır: وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَاناًفَتُقُبِّلَ مِن أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ:لَئِن بَسَطتَ

إِلَيَّ
يَدَكَ
لِتَقْتُلَن&#16
16;ي مَا أَنَاْ
بِبَاسِطٍ
يَدِيَ
إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَك&#16
14; إِنِّي
أَخَافُ
اللّهَ رَبَّ
الْعَالَمِي&#16
06;َ:إِنِّي
أُرِيدُ أَن
تَبُوءَ
بِإِثْمِي
وَإِثْمِكَ
فَتَكُونَ
مِنْ
أَصْحَابِ
النَّارِ
وَذَلِكَ
جَزَاء
الظَّالِمِي&#16
06;َ:فَطَوَّعَت&
#1618;لَهُ
نَفْسُهُ
قَتْلَ
أَخِيهِ
فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ
مِنَ
الْخَاسِرِي&#16
06;َ:فَبَعَثَ
اللّهُ
غُرَاباً
يَبْحَثُ فِي
الأَرْضِ
لِيُرِيَهُ
كَيْفَ
يُوَارِي
سَوْءةَ
أَخِيهِ
قَالَ يَا
وَيْلَتَا
أَعَجَزْتُ
أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ

هَـذَاالْغُ&#15
85;َابِ
فَأُوَارِيَ
سَوْءةَ
أَخِي
فَأَصْبَحَ
مِنَ
النَّادِمِي&#16
06;َ: 27-) “Onlara, Âdem’in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), “And olsun seni öldüreceğim” dedi. Diğeri de “Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder” dedi (ve ekledi:)
28-) “And olsun ki sen, öldürmek için bana elini uzatsan (bile) ben sana, öldürmek için el uzatacak değilim. Ben, âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.”
29-) “Ben istiyorum ki, sen, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenip ateşe atılacaklardan olasın; zalimlerin cezası işte budur.” 30-) “Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü: bu yüzden de kaybedenlerden oldu.” 31-) “Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. (Katil kardeş) “Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar da olamadım mı ki, kardeşimin cesedini gömeyim” dedi ve ettiğine yananlardan oldu.” (MAİDE SURESİ – 27/31. AYETLER)   İki genç Allah’a birer kurban sunar, birininki kabul edilir, diğerininki kabul edilmez. Kurbanı kabul edilmeyen genç, kardeşini öldürür, fakat sonunda pişman olur. Bu kıssada öldürülen Habil’in, Allah’a imanı, teslimiyeti, takvası, ihlâsı, kurallara uyması, insana saygısı övülürken; katil olan Kabil’in haset, kin, bencillik ve nefsanî arzularına uyması, kural tanımaması, şiddet uygulaması ve cinayet işlemesi yerilir bu tür davranışlarda bulunanların sonlarının hüsran oluşuna dikkat çekilir.   Genç yaşında Hz İbrahim (AS)’ın putperest olan babası ve içinde yaşadığı Babil halkı ile tevhit mücadelesi ve bu konuda topluma sunduğu delilleri örnek olarak anlatılır: وَإِذْ
قَالَ
إِبْرَاهِيم&#16
15; لأَبِيهِ
آزَرَ
أَتَتَّخِذُ
أَصْنَاماً
آلِهَةً
إِنِّي
أَرَاكَ
وَقَوْمَكَ
فِي ضَلاَلٍ
مُّبِينٍ:وَك&#16
14;ذَلِكَ نُرِي
إِبْرَاهِيم&#16
14; مَلَكُوتَ

السَّمَاوَا&#15
78;ِ وَالأَرْضِ
وَلِيَكُونَ
مِنَ
الْمُوقِنِي&#16
06;َ:فَلَمَّا
جَنَّ
عَلَيْهِ
اللَّيْلُ
رَأَى
كَوْكَباً
قَالَ هَـذَا
رَبِّي
فَلَمَّا
أَفَلَ قَالَ
لا أُحِبُّ
الآفِلِينَ:ف&#16
14;لَمَّا رَأَى
الْقَمَرَ
بَازِغاً
قَالَ
هَـذَارَبِّ&#16
10; فَلَمَّا
أَفَلَ قَالَ
لَئِن لَّمْ
يَهْدِنِي
رَبِّي
لأكُونَنَّ
مِنَ
الْقَوْمِ
الضَّالِّين&#16
14;:فَلَمَّا
رَأَى
الشَّمْسَ
بَازِغَةً
قَالَ هَـذَا
رَبِّي
هَـذَاأَكْب&#16
14;رُ فَلَمَّا
أَفَلَتْ
قَالَ يَا
قَوْمِ
إِنِّي
بَرِيءٌ
مِّمَّا
تُشْرِكُونَ:&#15
73;ِنِّي
وَجَّهْتُ

وَجْهِيَ
لِلَّذِي
فَطَرَ
السَّمَاوَا&#15
78;ِ وَالأَرْضَ
حَنِيفاً
وَمَا أَنَاْ
مِنَ
الْمُشْرِكِ&#16
10;نَ:وَحَآجَّه&
#1615; قَوْمُهُ
قَالَ
أَتُحَاجُّو&#16
06;ِّي فِي
اللّهِ
وَقَدْ
هَدَانِ
وَلاَ
أَخَافُ مَا
تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلاَّ
أَن يَشَاءَ
رَبِّي
شَيْئاً
وَسِعَ
رَبِّي كُلَّ
شَيْءٍ
عِلْماً
أَفَلاَ
تَتَذَكَّرُ&#16
08;نَ:وَكَيْفَ
أَخَافُ مَا
أَشْرَكْتُم&#16
18;
وَلاَتَخَاف&#16
15;ونَ
أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُم
بِاللّهِ مَا
لَمْ
يُنَزِّلْ
بِهِ
عَلَيْكُمْ
سُلْطَاناً
فَأَيُّ
الْفَرِيقَي&#16
18;نِ أَحَقُّ
بِالأَمْنِ

إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ:&#15
75;لَّذِينَ
آمَنُواْ
وَلَمْ
يَلْبِسُواْ
إِيمَانَهُم
بِظُلْمٍ
أُوْلَـئِكَ
لَهُمُ
الأَمْنُ
وَهُم
مُّهْتَدُون&#16
14;:وَتِلْكَ
حُجَّتُنَا
آتَيْنَاهَا
إِبْرَاهِيم&#16
14; عَلَى
قَوْمِهِ
نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ
مَّن نَّشَاء
إِنَّ
رَبَّكَ
حَكِيمٌ
عَلِيمٌ: 74-) “İbrahim, babası Azer’e: Birtakım putları tanrılar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni de kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum, demişti.” 75-) “Böylece biz, kesin iman edenlerden olması için İbrahim’e göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.” 76-) “Gecenin karanlığı onu kaplayınca bir yıldız gördü, Rabbim budur, dedi. Yıldız batınca, batanları sevmem, dedi.” 77-) “Ay’ı doğarken görünce, Rabbim budur, dedi. O da batınca, Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan topluluklardan olurum,” dedi.” 78-) “Güneşi doğarken görünce de, Rabbim budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca, dedi ki: Ey kavmim! Ben sizin (Allah’a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım.” 79-) “Ben hanîf olarak, yüzümü gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah’a çevirdim ve ben müşriklerden değilim.” 80-) “Kavmi onunla tartışmaya girişti. Onlara dedi ki: Beni doğru yola iletmişken, Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin O’na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Ancak, Rabbimin bir şey dilemesi hariç. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâla ibret almıyor musunuz?” 81-) “Siz, Allah’ın size haklarında hiçbir hüküm indirmediği şeyleri O’na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım! Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki guruptan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır?” 82-) “İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.” 83-) “İşte bu, kavmine karşı İbrahim’e verdiğimiz delillerimizdir. Biz dilediğimiz kimselerin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki senin Rabbin hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.”

(EN’AM SURESİ – 74/83. AYETLER)
وَاذْكُرْفِ&#16
10; الْكِتَابِ
إِبْرَاهِيم&#16
14; إِنَّهُ
كَانَ
صِدِّيقاً
نَّبِيّاً:إِ&#15
84;ْ قَالَ
لِأَبِيهِ
يَا أَبَتِ
لِمَ
تَعْبُدُ مَا
لَا يَسْمَعُ
وَلَا
يُبْصِرُ
وَلَا
يُغْنِي
عَنكَ
شَيْئاً:يَا
أَبَتِ
إِنِّي قَدْ
جَاءنِي مِنَ
الْعِلْمِ
مَا لَمْ
يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْن&#16
16;ي أَهْدِكَ
صِرَاطاًسَو&#16
16;يّاً:يَا
أَبَتِ لَا
تَعْبُدِ
الشَّيْطَان&#16
14; إِنَّ
الشَّيْطَان&#16
14; كَانَ
لِلرَّحْمَن&#16
16; عَصِيّاً:يَا
أَبَتِ
إِنِّي
أَخَافُ أَن
يَمَسَّكَ
عَذَابٌ
مِّنَ
الرَّحْمَن
فَتَكُونَ
لِلشَّيْطَا&#16
06;ِ

وَلِيّاً:قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْراهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيّاً:قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيّاً:وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاء رَبِّي شَقِيّاً: 41-) “Kitap’ta İbrahim’i an. Zira o, sıdkı bütün bir peygamberdi.” 42-) “Bir zaman o babasına dedi ki: Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bir şeye niçin taparsın?” 43-) “Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni düz yola çıkarayım.” 44-) “Babacığım! Şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan, çok merhametli olan Allah’a âsi oldu.” 45-) “Babacığım! Allah tarafından sana azap dokunup da şeytanın yakını olmandan korkuyorum.” 46-) “(Babası:) Ey İbrahim! Dedi, sen benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, and olsun seni taşlarım! Uzun bir zaman benden uzak dur!” 47-) “İbrahim: Selâm sana (esen kal) dedi, Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O bana karşı çok lütufkârdır.” 48-) “Sizden de, Allah’ın dışında taptığınız şeylerden de uzaklaşıyor ve Rabbime yalvarıyorum. Umulur ki (senin için) Rabbime dua etmemle bedbaht (emeği boşa gitmiş) olmam.” (MERYEM SURESİ – 41/48. AYETLER) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

نَبَأَ
إِبْرَاهِيم&#16
14;:إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِ
مَا
تَعْبُدُونَ:&#16
02;َالُوانَعْب&#
1615;دُ
أَصْنَاماً
فَنَظَلُّ
لَهَا
عَاكِفِينَ:ق&#16
14;الَ هَلْ
يَسْمَعُونَ&#16
03;ُمْ
إِذْتَدْعُو&#16
06;َ:أَوْ
يَنفَعُونَك&#16
15;مْ أَوْ
يَضُرُّونَ:ق&#16
14;الُوا بَلْ
وَجَدْنَا
آبَاءنَاكَذ&#16
14;لِكَ
يَفْعَلُونَ:&#16
02;َالَ
أَفَرَأَيْت&#16
15;م مَّا
كُنتُمْ
تَعْبُدُونَ:&#15
71;َنتُمْ
وَآبَاؤُكُم&#16
15;
الْأَقْدَمُ&#16
08;نَ: 69-) “(Rasülüm!) Onlara İbrahim’in haberini de naklet.” 70-) “Hani o, babasına ve kavmine: Neye tapıyorsunuz? Demişti.” 71-) “Putlara tapıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz” diye cevap verdiler.” 72-) “İbrahim: Peki, dedi, yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı?” 73-) “Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?” 74-) “Şöyle cevap verdiler: Hayır, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.” 75-) “İbrahim dedi ki: İyi ama neye taptığınızı (biraz olsun) düşündünüz mü?” 76-) “İster siz, ister eski atalarınız”   (ŞUARA SURESİ – 69/76. AYETLER)   Hz İbrahim (AS)’ın gençlik dönemi ile ilgili hayat hikâyesinden, gençlerin zihinlerinde şüphe ve tereddüt olabileceğini, bunun akıl ve mantık ile giderilmesi gerektiğini, gençlerin yetişkinlere göre daha idealist olduklarını öğreniyoruz.   Hz Yusuf (AS), Kur’an’da iffet ve sabır timsali olarak sunulur. Gençlerin, bu konuda

Allah’a sığınmaları gerektiği, nefs-i emmarenin, daima kötülükleri emrettiği hatırlatılır, kardeşler arasında kıskançlığa dikkat çekilir, her fırsatta dinin anlatılması gerektiği, sabrın sonunun zafer olduğu bildirilir:
وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي
هُوَ فِي
بَيْتِهَا
عَن
نَّفْسِهِ
وَغَلَّقَتِ
الأَبْوَابَ
وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ
قَالَ
مَعَاذَ
اللّهِ
إِنَّهُ
رَبِّي
أَحْسَنَ
مَثْوَايَ
إِنَّهُ لاَ
يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ:وَلَقَدْ
هَمَّتْ بِهِ
وَهَمَّ
بِهَالَوْلا
أَن رَّأَى
بُرْهَانَ
رَبِّهِ
كَذَلِكَ
لِنَصْرِفَ
عَنْهُ
السُّوءَوَالْفَحْشَاء
إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِينَ: 23-) “Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve “Haydi gel!” dedi. O da “(Hâşâ), Allah’a sığınırım! Zira kocanız benim velinimetimdir, bana güzel davrandı. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!” dedi. 24-) “And olsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlâslı kullarımızdandı.” (YUSUF SURESİ – 23/24. AYETLER)   İstemeden bir suç işleyen Hz Musa (AS)’ın Allah’tan af dileyişi ve bağışlanışı, yolculukta yanına bir genci arkadaş olarak alması örnek olarak zikredilir. Hz Musa (AS) kıssasında; gençlerin aceleci ve sabırsız

oluşları, fevri davranışlar sergileyebilecekleri, suç işleyebilecekleri, gençlere görev ve sorumluluk verilebileceği hususlarına dikkat çekilir:
وَلَمَّا
بَلَغَ
أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَى
آتَيْنَاهُ
حُكْماً
وَعِلْماً
وَكَذَلِكَ
نَجْزِي
الْمُحْسِنِ&#16
10;نَ:وَدَخَلَ
الْمَدِينَة&#16
14; عَلَى حِينِ
غَفْلَةٍ
مِّنْ
أَهْلِهَافَ&#16
08;َجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَا&#16
06;ِ هَذَا مِن
شِيعَتِهِ
وَهَذَا مِنْ
عَدُوِّهِ
فَاسْتَغَاث&#16
14;هُ الَّذِي
مِن
شِيعَتِهِ
عَلَى
الَّذِي مِنْ
عَدُوِّهِ
فَوَكَزَهُ
مُوسَى
فَقَضَى
عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا
مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطَان&#16
16; إِنَّهُ
عَدُوٌّ
مُّضِلٌّ
مُّبِينٌ:قَا&#16
04;َ رَبِّ
إِنِّي
ظَلَمْتُ
نَفْسِي
فَاغْفِرْ

لِي فَغَفَرَ
لَهُ إِنَّهُ
هُوَالْغَفُ&#16
08;رُ
الرَّحِيمُ:ق&#16
14;الَ رَبِّ
بِمَا
أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ
فَلَنْ
أَكُونَ
ظَهِيراً
لِّلْمُجْرِ&#16
05;ِينَ:فَأَصْب&
#1614;حَ فِي
الْمَدِينَة&#16
16; خَائِفاً
يَتَرَقَّبُ
فَإِذَاالَّ&#15
84;ِي
اسْتَنصَرَه&#16
15; بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخ&#16
15;هُ قَالَ لَهُ
مُوسَى
إِنَّكَ
لَغَوِيٌّ
مُّبِينٌ:فَل&#16
14;مَّا أَنْ
أَرَادَ أَن
يَبْطِشَ
بِالَّذِي
هُوَ عَدُوٌّ
لَّهُمَا
قَالَ يَا
مُوسَى
أَتُرِيدُ
أَن
تَقْتُلَنِي
كَمَا
قَتَلْتَ
نَفْساً
بِالْأَمْسِ
إِن تُرِيدُ
إِلَّاأَن
تَكُونَ
جَبَّاراً
فِي

الْأَرْضِ
وَمَا
تُرِيدُ أَن
تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِ&#16
10;نَ: 14-) “Musa yiğitlik çağına erip olgunlaşınca, biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte güzel davrananları biz böylece mükâfatlandırırız.” 15-) “Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada, biri kendi tarafından, diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbiriyle dövüşür buldu. Kendi tarafından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu. (Bunun üzerine:) Bu şeytan işidir. O, gerçekten saptırıcı, apaçık bir düşman, dedi.” 16-) “Musa: Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim (başıma iş açtım). Beni bağışla dedi, Allah da onu bağışladı. Çünkü çok bağışlayıcı, çok esirgeyici olan ancak O’dur.” 17-) “Musa: Rabbim! Bana lütfettiğin nimetlere and olsun ki, artık suçlulara (ve suça itenlere) asla arka çıkmayacağım, dedi.” 18-) “Şehirde korku içinde, (etrafı) gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse, feryat ederek yine ondan imdat istiyor. Musa ona (yardım isteyene) dedi ki: Doğrusu sen, besbelli bir azgınsın!” 19-) “Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki: Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi, bana da mı kıymak istiyorsun? Demek, düzelticilerden olmak istemiyor da, bu yerde ille yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun sen!” (KASAS SURESİ – 14/19. AYETLER)   Genç yaşta kendini ibadete vermesi, iffet ve sabrı ile Hz Meryem (AS)’ın Allah’a teslimiyeti, genç kızlara örnek olarak sunulur:
قَالَتْ
إِنِّي
أَعُوذُ
بِالرَّحْمَ&#16
06; مِنكَ إِن
كُنتَ
تَقِيّاً:   “Meryem dedi ki: Senden, çok esirgeyici olan Allah'a sığınırım! Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen (bana dokunma).” (MERYEM SURESİ – 18. AYET)
فَتَقَبَّلَ&#16
07;َا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَأَنبَتَهَ&#15
75; نَبَاتاً
حَسَناً
وَكَفَّلَهَ&#15
75; زَكَرِيَّا
كُلَّمَا
دَخَلَ
عَلَيْهَازَ&#16
03;َرِيَّا
الْمِحْرَاب&#16

14; وَجَدَ
عِندَهَا
رِزْقاً
قَالَ يَا
مَرْيَمُ
أَنَّى لَكِ
هَـذَا
قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِندِ
اللّهِ إنَّ
اللّهَ
يَرْزُقُ مَن
يَشَاءُ
بِغَيْرِ
حِسَابٍ:
“Rabbi Meryem’e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya’yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mabede her girişinde orada bir rızık bulur ve “Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?” der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.”
(ÂLİ – İMRAN SURESİ – 37. AYET)   Putperest bir toplum içinde Allah’ın birliğini kabul eden ve imanları uğrunda yaşadıkları toplumdan kaçıp bir mağaraya sığınan ve burada 309 yıl uyuyup sonra dirilen gençlerin örnek davranışları anlatılır, Ashabı- Kehf ve gençlerin her türlü telkine açık olduklarına işaret edilir: نَحْنُ
نَقُصُّ
عَلَيْكَ
نَبَأَهُم
بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ
آمَنُوا
بِرَبِّهِمْ
وَزِدْنَاهُمْ
هُدًى:وَرَبَطْنَاعَلَى
قُلُوبِهِمْ
إِذْ قَامُوا
فَقَالُوا
رَبُّنَا
رَبُّ
السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ
لَن
نَّدْعُوَ
مِن دُونِهِ
إِلَهاً

لَقَدْ
قُلْنَا
إِذاً
شَطَطاً: 13-) “Biz sana onların başından geçenleri gerçek olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar, Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetini arttırdık.” 14-) “Onların kalplerini metin kıldık. O yiğitler (o yerin hükümdarı karşısında) ayağa kalkarak dediler ki: “Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz, O’ndan başkasına tanrı demeyiz. Yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz.” (KEHF SURESİ – 13/14. AYETLER)   Her konuda insanlara rehber olan:
رَمَضَانَ
الَّذِيَ
أُنزِلَ
فِيهِ
الْقُرْآنُ
هُدًى
لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ:   “Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur’an’ın indirildiği aydır.” (BAKARA SURESİ – 185. AYET)   Ve insanları en doğru yola ileten Kur’an:
إِنَّ هَـذَا
الْقُرْآنَ
يِهْدِي
لِلَّتِي
هِيَ
أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُالْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ
لَهُمْ
أَجْراً
كَبِيراً:   “Şüphesiz ki bu Kur’an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.” (İSRA SURESİ – 9. AYET)   Bu gençlere yer veriyor ki, gelecek nesillere örnek, yetişkinler ve toplumu yönetenlere rehber olsun. Biz bu örneklerden toplumun ileri gelenlerinin, yetişkinlerin, anne-babaların, gençlere iyi örnekler olması, onları iyiye, güzele ve doğruya yönlendirmesi, onlara kötü örnek olmaması ve kötü telkinlerde bulunmaması gerektiğini anlıyoruz. Çünkü gençler; ahlaki ve manevi

değerleri bu toplumda bu şekilde güzel örneklerle elde ederler.   Gençlik, buluğ çağında başladığına göre dini görev ve sorumluluklar da bu çağda başlar. Artık gençler, Yaratan’, peygamberi ve dini tanımak, şartlarına uygun iman etmek, günde beş vakit namazı kılmak, Ramazan ayında oruç tutmak, içki, kumar, zina, hırsızlık, yalan, hile, aldatma, iftira ve benzeri dinin haram kıldığı şeylerden kaçınmak zorundadır. Dini görevlerini ihmal etmeleri, yalan söylemeleri ve haram fiilleri işlemeleri onları günahkâr yapar. Gençler buluğa erdiklerinde AMEL DEFTERLERİ günah açısından tertemizdir. Dini görevleri terk ederlerse, amel defterine günah yazılmaya başlar. Günahlar çoğaldıkça kalpleri kararır ve katılaşır, dinden soğur ve uzaklaşırlar. Bu konuda Hz Peygamber (SAV) şöyle buyuruyor: “Mümin bir günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer bu günaha tevbe edip terk eder ve Allah’tan af ve bağış dilerse, kalbi temizlenip parlar. Eğer günaha devam ederse kalbi daha da kararır. İşte bu durum, Yüce Allah’ın: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ:   “Hayır hayır! Doğrusu onların kazanmakta oldukları günahlar kalplerini paslandırmıştır.” (MUTAFFİFİN SURESİ – 14. AYET)   Buyurduğu RAN, yani kalbin paslanması, kirlenmesi ve kararmasıdır.”   Dolayısıyla gençlerin dinin emir ve yasaklarını öğrenmeleri ve uygulamaları bu açıdan önemlidir. İbadetle yetişen gençler, gen&ccedil

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler